

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Fransk OG Dansk

Citation: Winther, Christian: "Fransk OG Dansk", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 224. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-workid85943/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Jeg mig saa ængstlig lille føler,
Naar Verdenshavet mod mig brøler,
Umaaleligt og uden Kyst;
Mens vore Bugter, vore Sunde,
Som snøe sig om de grønne Lunde,
Mig vække Freidighed og Lyst.

De halvpoetiske Propheter,
De speculerende Poeter
For mig maae gjerne rømme Landet;
Jeg vender kun et villigt Øre
Til den, hvis Sang mig lader høre,
At han har ikke *kunnet Andet*.

— De kloge Folk vil sagtens smile,
Mig sende deres Tankepile,
Vel dyppede i fornem Spot;
Den Trængsel faaer jeg vel at bære, —
Vorherre og Apoll dog ere
De samme To — i Stort og Smaat.

FRANSK OG DANSK.

Paris 1869.

Nei, dette Maal, som her de taler,
Har for mit Øre ingen Klang;
Den Rigdom stor, hvormed det praler,
Mig synes ikke skabt til Sang.

Skjøndt klart som Springvand op det stiger
Og sindrigt sig om Tanken snøer,
Jeg *føler* aldrig, hvad det siger,
Om end jeg *fatter* grant hvert Ord.

Ja vist! thi vore Ord og Tanker
I himmelvid Forskjellighed
Er avlede paa tvende Ranker,
Som Intet af hinanden veed:

Den enes Rod blev lagt i Jorden,
Hvor Solen koger Druen sød;
Den andens i vort høie Norden
Er fostret strengt i Kuldens Skjød.

Trods *det* vort Maal har indre Varme,
Saa fuld af samme rene Lyst,
Som naar to melkehvide Arme
Os trykke til et kjærligt Bryst.

Det siger *jeg* med stor Bestemthed,
Jeg det erfared mangen Gang:
At af saa sød og mild Beklemthed
Fremgaaer et Hjertes bedste Sang!

POLKA.

»Læg Naalen bort, lad Rokken staae,
Tag sølverspændte Skoe nu paa,
I Kroen hist til Dands vi gaae,
I to smaa søde Piger!
Oboen, som en Lærkelil,
Alt synger sødt, og Fløitens Spil
Med Contrabassen lystre vil,
Hvad Violinen siger.

Vi nyde vil vor unge Vaar;
Vor Kind er rød, vort Hjerte slaaer,